

Arrest

nr. 96 654 van 7 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 16 juli 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VANDERHEIDEN loco advocaat S. RONSE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X en X, die verklaren van onbepaalde nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 1 november 2011 en hebben zich op 3 november 2011 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers door de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 november 2011 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers respectievelijk werden gehoord op 9 en 23 februari 2012.

1.3. Op 15 juni 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 15 juni 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Aangaande Dhr. X

“A. Feitenrelaas

U verklaarde van Palestijnse origine te zijn en afkomstig te zijn van de Westelijke Jordaanoever. Volgens uw verklaringen bent u geboren op 25 februari 1979 in Tulkarem. U zou uw hele leven woonachtig zijn geweest in het Tulkarem vluchtelingenkamp. U stelt geregistreerd te zijn bij UNRWA. U huwde op 28 juni 2000 met Eki Sawsan (CGVS: 11/24406B; OV: 6.907.199) en jullie kregen samen drie kinderen. U werkte in verschillende jobs totdat u vier jaar geleden een kleine supermarkt opende in het Tulkarem vluchtelingenkamp. Omstreeks eind september 2011 werd u rond 11 uur 's avonds door vier gemaskerde mannen uit uw winkel ontvoerd. Uw ontvoerders beschuldigden u van collaboratie met Israël. Nog diezelfde nacht werd u weer vrijgelaten. U keerde terug naar uw woning. Twee dagen na uw ontvoering werd rond 8 uur 's avonds uw woning beschoten. U veronderstelt dat Hamas verantwoordelijk was voor zowel uw ontvoering alsook voor de beschieting van uw woonst. Na de beschieting bracht u zichzelf en uw gezin in veiligheid bij uw bureu. Uw moeder drong er op aan dat het beter zou zijn als u en uw gezin de Westelijke Jordaanoever zouden verlaten. U keerde diezelfde avond nog terug naar uw woning om enkele documenten op te halen. De volgende dag verlieten u en uw gezin de Westelijke Jordaanoever via Jordanië. U kwam op 1 november 2011 aan in België. Twee dagen later, op 3 november 2011, maakte u bij de Belgische autoriteiten kenbaar nood te hebben internationale bescherming.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Op basis van uw verklaringen dient er te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering afkomstig te zijn van de Westelijke Jordaanoever, meer bepaald van het Tulkarem vluchtelingenkamp. Vooreerst legt u geen enkel identiteitsbewijs of enig ander begin van bewijs ter staving van uw identiteit en herkomst voor. U verklaart dat u uw identiteitsdocumenten bij de smokkelaar zou hebben achtergelaten. Ook beschikt u over geen enkel ander begin van bewijs in verband met uw herkomst uit het Tulkarem vluchtelingenkamp. U verklaarde nochtans uw Palestijnse geboorteakte op de Westelijke Jordaanoever te hebben achtergelaten (CGVS, p. 3, 10). U engageerde zich er toe dit document voor te leggen aan het CGVS (CGVS, p. 11). Dit heeft u evenwel tot op heden nagelaten. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u bewust uw identiteit tegenover de Belgische asiinstanties verborgen tracht te houden. Wat er ook van zij, het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent uw identiteit en herkomst, houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot uw beweerde herkomst van de Westelijke Jordaanoever.

Opmerkelijk is verder dat ofschoon u stelt UNRWA geregistreerd te zijn, u geen enkel bewijs kan voorleggen van uw beweerde registratie bij UNRWA (CGVS, p.3). Uw kinderen zouden UNRWA scholen bezoeken. Uw gezin zou ook medische verzorging hebben genoten via UNRWA en in aanmerking zijn gekomen voor voedselpakketten (CGVS, p. 4). U verklaarde dat u eveneens uw UNRWA registratiekaart bij de smokkelaar heeft moeten achterlaten. U verklaarde verder niet in de mogelijkheid te verkeren om alsnog een bewijs van uw UNRWA registratie voor te leggen. Daar u heeft nagelaten uw UNRWA registratie aan te tonen heeft het CGVS, met uw toestemming, navraag gedaan bij UNRWA om te achterhalen of u in het Tulkarem vluchtelingenkamp gekend bent. Uit het antwoord dat UNRWA aan het Belgische consulaat te Jeruzalem heeft overgemaakt, blijkt evenwel dat de informatie die u zou hebben opgegeven in de verificatieformulieren niet overeenstemt met de informatie waar UNRWA over beschikt. Uit deze informatie blijkt namelijk dat in uw huwelijksattest alsook in uw familieboekje, zou zijn vermeld dat uw geboren bent te Zarqa in Jordanië. Deze informatie spreekt dus onomwonden uw beweerde herkomst van u en uw familie uit het Tulkarem vluchtelingenkamp op de Westelijke Jordaanoever tegen.

Ook uw ontoereikende kennis over uw beweerde woonplaats, te weten het Tulkarem vluchtelingenkamp, onderschrijft voorgaande vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u vooropgestelde herkomst van de Westelijke Jordaanoever. Zo weet u niet wanneer er voor het laatst verkiezingen doorgingen in de Palestijnse gebieden. U vergoelijkt zulks door te stellen dat 'die

dingen u niet interesseren' (CGVS, p.13). Dit is een frappant gegeven omdat, zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, de verkiezingen in 2006, waarbij Hamas op vele plaatsen de grootste partij werd, een patstelling tussen Hamas en Fatah creëerde. Deze patstelling mondde uit in het daadwerkelijk uiteenvallen van het Palestijnse zelfbestuur met de coup van Hamas in de Gazastrook in juni 2007. Het wekt verbazing te moeten constateren dat u het schisma binnen de Palestijnse Autoriteit situeert omstreeks het jaar 2000 (CGVS, p. 12). Het is uitermate merkwaardig dat u deze aspecten, die afgelopen jaren dermate bepalend zijn geweest voor het politieke bestel van het Palestijnse zelfbestuur, niet kan situeren. Ook is uw kennis met betrekking tot de situering van de zogenaamde veiligheidsmuur ondermaats. Zo stelt u dat de veiligheidsmuur verder liep dan Schuweika, Illar, Dhinnabe en Anabta, terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, duidelijk blijkt dat dit niet het geval is (CGVS, p. 11). Evenmin bent u op de hoogte van belangrijke Israëlische checkpoints in de buurt. Zo heeft u nog nooit gehoord van Kafriat of van Ephraim (CGVS, p. 12). Opmerkelijk is eveneens uw antwoord op de vraag welke nederzettingen er in de buurt van Tulkarem vluchtelingenkamp liggen. U verklaart de namen van deze nederzettingen niet te kunnen onthouden daar u er nog nooit geweest bent. Wel stelt u dat Yad Hana een nederzetting is. Deze stad ligt evenwel binnen de 1967 grens aan Israëlisch zijde en wordt bijgevolg niet beschouwd als nederzetting. Opmerkelijk is ook dat u niet weet dat Sal'it een grote nederzetting is in de omgeving, noch spreekt u over Avne Hefez of Enav, toch de twee grootste nederzettingen in de buurt (CGVS, p. 12-13). Bovendien wekt het verbazing dat u verklaarde met uw groene kaart, uw West Bank Identiteitskaart, naar Jeruzalem te zijn gereisd (CGVS, p. 11). Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat hiertoe een speciale toelating dient te worden verkregen van de Israëlische autoriteiten, die de facto zeer weinig wordt toegekend. U verderop tijdens het gehoor gevraagd wanneer u voor het laatst in Jeruzalem bent geweest, stelt u opmerkelijk genoeg dan toch nooit Jeruzalem te hebben bezocht (CGVS, p. 13). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelt u dat u dacht dat u de vraag werd gesteld of het een probleem was om naar Jeruzalem te reizen. Deze vraag werd u effectief gesteld en door u beantwoord als zou u geen problemen ondervinden om naar Jeruzalem te reizen en dit ook effectief te hebben gedaan (CGVS, p.11). Wat er ook van zij, het is op zich al een hoogst opmerkelijk gegeven dat u verklaart überhaupt naar Jeruzalem te kunnen reizen gezien dit in de praktijk bijna onmogelijk is geworden.

Kortom, op basis van bovenstaande is de door u vooropgestelde herkomst uit de Westelijke Jordaanoever, meer bepaald het Tulkarem vluchtelingenkamp, niet als geloofwaardig te beschouwen. Dat u enkele ander geografische kenmerken wel kan benoemen, doet niets af aan deze appreciatie daar deze niet opwegen tegen bovenstaande onwetendheden en het nalaten van uwentwege enig begin van bewijs omtrent uw nationaliteit/origine en identiteit voor te leggen.

Tot slot verklaarde u, en zoals reeds werd opgemerkt, geregistreerd geweest te zijn bij UNRWA op de Westelijke Jordaanoever (CGVS, p. 3-5). Niet alleen verzuimt u een bewijs voor te leggen van uw UNRWA registratie, u toont evenmin aan dat u bijstand of bescherming heeft genoten van de UNRWA in de zin van artikel 1 D, § 1 van de Vluchtelingenconventie. Daar uw herkomst uit de Westelijke Jordaanoever op basis van bovenstaande redenen niet is weerhouden, kan evenmin geloof worden gehecht aan de UNRWA bijstand die u verklaarde te hebben genoten op de Westelijke Jordaanoever. U heeft dan ook niet aangetoond dat u voor uw verzoek tot toekenning van de vluchtelingenstatus daadwerkelijk de bescherming of de bijstand van de UNRWA heeft verkregen en bijgevolg kan u conform artikel 1D van Vluchtelingenconventie juncto artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet niet uitgesloten worden van de vluchtelingenstatus. Uw asielaanvraag dient bijgevolg overeenkomstig artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ten gronde te worden beoordeeld.

Zoals uit voorafgaande blijkt is uw herkomst uit de Westelijke Jordaanoever, meer bepaald het Tulkarem vluchtelingenkamp, niet weerhouden. Daar er geen geloof wordt gehecht aan uw herkomst, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u er zou hebben meegemaakt. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Wegens het afleggen van frauduleuze verklaringen betreffende uw herkomst is het evenmin mogelijk in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

Tot slot dient opgemerkt dat er ook in hoofde van uw echtgenote, die zich op dezelfde motieven baseert, door het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Aangaande mevr. X :

“A. Feitenrelaas

U verklaarde van Palestijnse origine te zijn en afkomstig te zijn van de Westelijke Jordaanoever. Volgens uw verklaringen bent u geboren op 29 november 1978 in Tulkarem en bent u geregistreerd bij UNRWA. U zou uw hele leven woonachtig zijn geweest in het Tulkarem vluchtelingenkamp. U huwde op 28 juni 2000 met Al Tallouzi Kasseem (CGVS: 11/24406; O.V.: 6.907.199) en u kreeg samen drie kinderen. U verklaarde dat vier gemaskerde jonge mannen in de avond van het feest van de ramadan binnenvielen in de winkel van uw echtgenoot. Hij zou beschuldigd worden van collaboratie met Israël. Nog diezelfde nacht werd uw echtgenoot vrijgelaten. Twee dagen later werd jullie huis beschoten. U, uw echtgenoot en kinderen, vluchtten naar de burens en vervolgens naar uw schoonmoeder. Uw schoonmoeder drong er op aan dat het beter was dat jullie de Westelijke Jordaanoever zouden verlaten. Uw echtgenoot ging nog diezelfde avond terug naar jullie woning om de noodzakelijke documenten op te halen. De volgende ochtend verlieten u en uw gezin de Westelijke Jordaanoever via Jordanië. U kwam op 1 november 2011 aan in België. Twee dagen later, op 3 november 2011, maakte u bij de Belgische autoriteiten kenbaar nood te hebben internationale bescherming.

B. Motivering

Na uw gehoor bij het Commissariaat-generaal werd vastgesteld (CGVS) dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er dient immers te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag baseert op de motieven zoals ingeroepen door uw echtgenoot. In hoofde van uw echtgenoot werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen daar er geen geloof kan worden gehecht aan zijn herkomst van de Westelijke Jordaanoever, meer bepaald het Tulkarem vluchtelingenkamp, en bijgevolg ook niet aan de door hem aangehaalde problemen. We verwijzen hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing genomen in hoofde van uw echtgenoot.

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Op basis van uw verklaringen dient er te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering afkomstig te zijn van de Westelijke Jordaanoever, meer bepaald van het Tulkarem vluchtelingenkamp. Vooreerst legt u geen enkel identiteitsbewijs of enig ander begin van bewijs ter staving van uw identiteit en herkomst voor. U verklaart dat u uw identiteitsdocumenten bij de smokkelaar zou hebben achtergelaten. Ook beschikt u over geen enkel ander begin van bewijs in verband met uw herkomst uit het Tulkarem vluchtelingenkamp. U verklaarde nochtans uw Palestijnse geboorteakte op de Westelijke Jordaanoever te hebben achtergelaten (CGVS, p. 3, 10). U engageerde zich er toe dit document voor te leggen aan het CGVS (CGVS, p. 11). Dit heeft u evenwel tot op heden nagelaten. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u bewust uw identiteit tegenover de Belgische asielinstanties verborgen tracht te houden. Wat er ook van zij, het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent uw identiteit en herkomst, houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot uw beweerde herkomst van de Westelijke Jordaanoever.

Opmerkelijk is verder dat ofschoon u stelt UNRWA geregistreerd te zijn, u geen enkel bewijs kan voorleggen van uw beweerde registratie bij UNRWA (CGVS, p.3). Uw kinderen zouden UNRWA scholen bezoeken. Uw gezin zou ook medische verzorging hebben genoten via UNRWA en in aanmerking zijn gekomen voor voedselpakketten (CGVS, p. 4). U verklaarde dat u eveneens uw UNRWA registratiekaart bij de smokkelaar heeft moeten achterlaten. U verklaarde verder niet in de mogelijkheid te verkeren om alsnog een bewijs van uw UNRWA registratie voor te leggen. Daar u heeft nagelaten uw UNRWA registratie aan te tonen heeft het CGVS, met uw toestemming, navraag gedaan bij UNRWA om te achterhalen of u in het Tulkarem vluchtelingenkamp gekend bent. Uit het antwoord dat UNRWA aan het Belgische consulaat te Jeruzalem heeft overgemaakt, blijkt evenwel dat de informatie die u zou hebben opgegeven in de verificatieformulieren niet overeenstemt met de informatie waar UNRWA over beschikt. Uit deze informatie blijkt namelijk dat in uw huwelijksattest alsook in uw familieboekje, zou zijn vermeld dat uw geboren bent te Zarqa in Jordanië. Deze informatie spreekt dus

onomwonden uw beweerde herkomst van u en uw familie uit het Tulkarem vluchtelingenkamp op de Westelijke Jordaanoever tegen.

Ook uw ontoereikende kennis over uw beweerde woonplaats, te weten het Tulkarem vluchtelingenkamp, onderschrijft voorgaande vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u vooropgestelde herkomst van de Westelijke Jordaanoever. Zo weet u niet wanneer er voor het laatst verkiezingen doorgingen in de Palestijnse gebieden. U vergoelijkt zulks door te stellen dat 'die dingen u niet interesseren' (CGVS, p.13). Dit is een frappant gegeven omdat, zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, de verkiezingen in 2006, waarbij Hamas op vele plaatsen de grootste partij werd, een patstelling tussen Hamas en Fatah creëerde. Deze patstelling mondde uit in het daadwerkelijk uiteenvallen van het Palestijnse zelfbestuur met de coup van Hamas in de Gazastrook in juni 2007. Het wekt verbazing te moeten constateren dat u het schisma binnen de Palestijnse Autoriteit situeert omstreeks het jaar 2000 (CGVS, p. 12). Het is uitermate merkwaardig dat u deze aspecten, die afgelopen jaren dermate bepalend zijn geweest voor het politieke bestel van het Palestijnse zelfbestuur, niet kan situeren. Ook is uw kennis met betrekking tot de situering van de zogenaamde veiligheidsmuur ondermaats. Zo stelt u dat de veiligheidsmuur verder liep dan Schuweika, Illar, Dhinnabe en Anabta, terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, duidelijk blijkt dat dit niet het geval is (CGVS, p. 11). Evenmin bent u op de hoogte van belangrijke Israëlische checkpoints in de buurt. Zo heeft u nog nooit gehoord van Kafriat of van Ephraim (CGVS, p. 12). Opmerkelijk is eveneens uw antwoord op de vraag welke nederzettingen er in de buurt van Tulkarem vluchtelingenkamp liggen. U verklaart de namen van deze nederzettingen niet te kunnen onthouden daar u er nog nooit geweest bent. Wel stelt u dat Yad Hana een nederzetting is. Deze stad ligt evenwel binnen de 1967 grens aan Israëlisch zijde en wordt bijgevolg niet beschouwd als nederzetting. Opmerkelijk is ook dat u niet weet dat Sal'it een grote nederzetting is in de omgeving, noch spreekt u over Avne Hefez of Enav, toch de twee grootste nederzettingen in de buurt (CGVS, p. 12-13). Bovendien wekt het verbazing dat u verklaarde met uw groene kaart, uw West Bank Identiteitskaart, naar Jeruzalem te zijn gereisd (CGVS, p. 11). Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat hiertoe een speciale toelating dient te worden verkregen van de Israëlische autoriteiten, die de facto zeer weinig wordt toegekend. U verderop tijdens het gehoor gevraagd wanneer u voor het laatst in Jeruzalem bent geweest, stelt u opmerkelijk genoeg dan toch nooit Jeruzalem te hebben bezocht (CGVS, p. 13). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelt u dat u dacht dat u de vraag werd gesteld of het een probleem was om naar Jeruzalem te reizen. Deze vraag werd u effectief gesteld en door u beantwoord als zou u geen problemen ondervinden om naar Jeruzalem te reizen en dit ook effectief te hebben gedaan (CGVS, p.11). Wat er ook van zij, het is op zich al een hoogst opmerkelijk gegeven dat u verklaart überhaupt naar Jeruzalem te kunnen reizen gezien dit in de praktijk bijna onmogelijk is geworden.

Kortom, op basis van bovenstaande is de door u vooropgestelde herkomst uit de Westelijke Jordaanoever, meer bepaald het Tulkarem vluchtelingenkamp, niet als geloofwaardig te beschouwen. Dat u enkele ander geografische kenmerken wel kan benoemen, doet niets af aan deze appreciatie daar deze niet opwegen tegen bovenstaande onwetendheden en het nalaten van uwentwege enig begin van bewijs omtrent uw nationaliteit/origine en identiteit voor te leggen.

Tot slot verklaarde u, en zoals reeds werd opgemerkt, geregistreerd geweest te zijn bij UNRWA op de Westelijke Jordaanoever (CGVS, p. 3-5). Niet alleen verzuimt u een bewijs voor te leggen van uw UNRWA registratie, u toont evenmin aan dat u bijstand of bescherming heeft genoten van de UNRWA in de zin van artikel 1 D, § 1 van de Vluchtelingenconventie. Daar uw herkomst uit de Westelijke Jordaanoever op basis van bovenstaande redenen niet is weerhouden, kan evenmin geloof worden gehecht aan de UNRWA bijstand die u verklaarde te hebben genoten op de Westelijke Jordaanoever. U heeft dan ook niet aangetoond dat u voor uw verzoek tot toekenning van de vluchtelingenstatus daadwerkelijk de bescherming of de bijstand van de UNRWA heeft verkregen en bijgevolg kan u conform artikel 1D van Vluchtelingenconventie juncto artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet niet uitgesloten worden van de vluchtelingenstatus. Uw asielaanvraag dient bijgevolg overeenkomstig artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ten gronde te worden beoordeeld.

Zoals uit voorafgaande blijkt is uw herkomst uit de Westelijke Jordaanoever, meer bepaald het Tulkarem vluchtelingenkamp, niet weerhouden. Daar er geen geloof wordt gehecht aan uw herkomst, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u er zou hebben meegemaakt. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Wegens het afleggen van frauduleuze verklaringen betreffende uw herkomst is het evenmin mogelijk in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

Gezien u verklaarde uw hele leven in het Tulkarem vluchtelingenkamp te hebben gewoond, aldaar uw man te hebben ontmoet en daar vanaf jullie huwelijk in 2000 samen met hem te hebben gewoond (CGVS, p. 3-4; Verklaring, punt 14), kan evenmin geloof worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit het Tulkarem vluchtelingenkamp gelegen op de Westelijke Jordaanoever. In weerwil van de medewerkingsplicht die op uw rust, laat ook u tot op heden na uw identiteit te staven met enig begin van bewijs (CGVS, p. 6-7). Bovendien blijkt uit het antwoorddocument dat werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat UNRWA over informatie beschikt dat ook u in Zarqa in Jordanië geboren en gehuwd zou zijn.

Tot slot legt u evenmin een bewijs van uw beweerde UNRWA registratie voor en toont u evenmin aan dat u bijstand of bescherming heeft genoten van de UNRWA in de zin van artikel 1 D, § 1 van de Vluchtelingenconventie. Daar uw herkomst uit de Westelijke Jordaanoever niet is weerhouden, kan evenmin geloof worden gehecht aan de UNRWA bijstand die u verklaarde te hebben genoten op de West Bank. U heeft dan ook evenmin aangetoond dat u voor uw verzoek tot toekenning van de vluchtelingenstatus daadwerkelijk de bescherming of de bijstand van de UNRWA heeft verkregen en bijgevolg kan u conform artikel 1D van Vluchtelingenconventie juncto artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet niet uitgesloten worden van de vluchtelingenstatus. Uw asielaanvraag dient bijgevolg overeenkomstig artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ten gronde te worden beoordeeld. Daar u zich beroept op de asielmotieven die uw echtgenoot heeft ingeroepen, kan er bijgevolg evenmin worden geconcludeerd dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald door de Conventie van Genève zou dienen te koesteren. Wegens het afleggen van frauduleuze verklaringen betreffende uw herkomst is het evenmin mogelijk in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève, voeren verzoekers in hoofdorde aan dat verwerende partij ten onrechte oordeelde dat zij niet als vluchteling konden worden erkend en ondernemen zij een poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Verzoekers verklaren waarom zij geen identiteitsdocumenten kunnen voorleggen en wijzen erop dat zij thans een document van de PLO kunnen voorleggen waarin wordt bevestigd dat zij in het kamp in Tulkarem verbleven waardoor, samen met de vele correcte verklaringen, hun afkomst aannemelijk is. Verzoekers wijzen er voorts op dat uit de stukken van de tegenpartij blijkt dat zij wel degelijk geregistreerd waren bij de UNWRA maar dat tegenpartij geen enkel onderzoek heeft gepleegd naar de mogelijkheid van Palestijnse vluchtelingen om terug te keren naar hun land van herkomst. Zij vervolgen tweemaal slachtoffer te zijn geweest van vervolging omwille van hun vermeende collaboratie met de Israëlsche overheid. Verzoekers besluiten dat zij in ieder geval in aanmerking komen voor de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Aan het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd: een niet-vertaald “attest vertegenwoordigers PLO waarin wordt bevestigd dat zij verbleven in het kamp Tulkarem”, een geografische kaart van de Westelijke Jordaanoever, een artikel over het vluchtelingenkamp Nur Shams, twee internetartikelen en een artikel van Human Rights Watch.

Ter terechtzitting leggen zij het “origineel” neer van het attest van de vertegenwoordigers van de PLO met een vertaling in het Frans.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen

van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3.1. De Raad wijst er vooreerst op dat in geval van twijfel over de nationaliteit van de asielzoeker of, indien hij er geen heeft, over het land waar hij zijn gewone verblijfplaats had, het beide partijen toekomt de Raad zo precies en gedetailleerd mogelijk in te lichten over de bepaling van het land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Van de asielzoeker mag verwacht worden dat hij zijn volle medewerking verleend bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekers dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geven over alle facetten van hun identiteit, leefwereld en asielrelaas.

2.3.2. In casu dient te worden vastgesteld dat verzoekers geen enkel document indienen met betrekking tot hun identiteit en afkomst. Hun verklaringen voor het gebrek aan stukken, namelijk dat de smokkelaar alle stukken zou hebben, kan niet worden aangenomen. Naar eigen zeggen zouden beiden geboren en getogen zijn in Tulkarem op de Westelijke Jordaanoever, en hetzelfde geldt voor hun drie kinderen, geboren tussen 2001 en 2007, die hen vergezellen. Verzoekers zouden geregistreerd zijn bij de UNRWA en hulp en bescherming ontvangen hebben van deze organisatie. Verzoekers hebben school gelopen tot midden de middelbare school (verklaring DVZ stuk 8 en verklaringen CGVS). De kinderen zouden tot aan hun vertrek uit de Westelijke Jordaanoever onderwijs genoten hebben in UNRWA scholen (gehoor verzoeker, p. 4; verzoekster p. 6) en ook medische verzorging zou geregeld zijn via UNRWA. Verzoeker zou in het bezit geweest zijn van een *“groene kaart die gebruikt wordt om te reizen”* (gehoor verzoeker, p. 5) en een witte kaart voor UNRWA-zaken (gehoor verzoeker, p. 6). Verzoekers zouden gehuwd zijn op 28 juni 2000, nochtans staat op de geboorteakte van hun kind M. die op 6 juni 2012 in België werd geboren vermeld dat zij beiden *“célibataire”* (ongehuwd) zijn (adm. doss., stuk 9). Verzoeker zou vier-vijf jaar geleden een winkel geopend hebben in Tulkarem, *“een kleine supermarkt”* waarbij hij de ruimte huurde van ene S.S. (gehoor, p. 8).

Verzoekers hebben blijkens hun verklaringen nog familie in Tulkarem. Het is dan ook niet aannemelijk en aanvaardbaar dat verzoekers die hun hele leven zouden gewoond hebben op één plaats, geregistreerd waren bij de UNRWA, daar school gelopen hebben, gehuwd zijn, kinderen hebben gekregen die schoollopen en daar tewerkgesteld zijn, geen enkel document kunnen bijbrengen waaraan objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Nochtans werden zij er tijdens het gehoor op gewezen dat zij aannemelijk dienden te maken afkomstig te zijn uit Tulkarem/Westelijke Jordaanoever en werd hen uitdrukkelijk gevraagd documenten voor te leggen.

Dit alles klemt des te meer nu verzoekers middels de betekening van de bestreden beslissingen van 6 juni 2012 op de hoogte zijn van het resultaat van het onderzoek dat werd gepleegd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen naar hun registratie bij UNRWA. Uit het administratief dossier, stuk 11, blijkt immers dat op basis van de door verzoekers aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vermelde gegevens over hun identiteit blijkt dat de gegevens verstrekt door verzoekers niet overeenkomen met de informatie vermeldt in het huwelijksattest en familieboekje op naam van de heer en mevrouw T., te weten de geboorteplaats in Jordanië. Van verzoekers zou aldus kunnen verwacht worden dat zij alles in het werk zouden gesteld hebben om de nodige documenten te bekomen over hun voorgehouden woonplaats op de Westelijke Jordaanoever, met name hun registratie bij de UNRWA, de geboorte van hun kinderen aldaar en het feit dat deze kinderen tot voor kort school zouden gelopen hebben in een UNRWA school in het vluchtelingenkamp, vaccinatieattesten, huurcontract, noem maar op. Dat de smokkelaar al deze documenten zou hebben ingehouden is niet aannemelijk en derhalve ongeloofwaardig.

De Raad benadrukt dat aangezien verzoekers niet de minste objectieve aanwijzing hebben over hun identiteit en afkomst, dit als gevolg heeft dat niet eens kan worden aangenomen dat het onderzoek dat werd gepleegd door het Commissariaat-generaal bij de UNRWA op hen betrekking heeft. Hetzelfde geldt voor het attest van de PLO dat ter terechtzitting werd ingediend. Verzoekers kunnen derhalve niet

voorhouden dat uit de stukken van de tegenpartij blijkt dat zij inderdaad geregistreerd waren bij de UNRWA. Uit het onderzoek blijkt immers dat de heer en mevrouw T. geboren zijn in Zarqa, doch verzoekers tonen niet aan dat zij de heer en mevrouw T. zijn.

2.4. Ook middels hun verklaringen kunnen verzoekers niet overtuigen afkomstig te zijn van de Westelijke Jordanoever. Daargelaten de vaststellingen dat verzoekers een aantal geografische gegevens correct vermeldden, is het niet aannemelijk dat verzoeker de laatste verkiezingen van 2006 niet zou kunnen situeren. Zoals in de bestreden beslissing wordt toegelicht hadden de verkiezingen van 2006 een enorme impact *“waarbij Hamas op vele plaatsen de grootste partij werd, een patstelling tussen Hamas en Fatah creëerde. Deze patstelling mondde uit in het daadwerkelijk uiteenvallen van het Palestijnse zelfbestuur met de coup van Hamas in de Gazastrook in juni 2007.”* Daarenboven situeert verzoeker de problemen binnen de Palestijnse Autoriteit in het jaar 2000 of weet hij het niet precies (*“ik weet het niet precies. Ik denk in 2000 na de invasie. Maar ik vermoed dat het in die periode was.”* gehoor, p. 12). Verzoekers hun verweer in het verzoekschrift kan niet overtuigen aangezien de vraagstelling klaar en duidelijk was: *“Wanneer werd het PA bestuur tussen Gaza en WB gescheiden”* (gehoor, p. 12). Voorts kan worden aangenomen dat de asielzoeker uit de Westelijke Jordanoever die beweert aldaar geboren en getogen te zijn op de hoogte is van de Israëlische checkpoints, wat in het geval van verzoekers niet zo is. De Raad merkt dienaangaande op dat twee bekende checkpoints door de interviewer werden genoemd tijdens het gehoor van verzoeker (p. 12) en dat hij zelfs de naam niet herkende, wat de geloofwaardigheid van zijn afkomst verder ondermijnt. Verzoeker noemt Yad Hana als nederzetting terwijl deze stad binnen de 1967 grens aan de Israëlische zijde ligt; Sal'it is volgens verzoeker een dorp, stad, binnen het bezet gebied van Israël, terwijl het een grote nederzetting is in de omgeving, wat door verzoeker in het verzoekschrift niet wordt betwist. De twee grootste nederzettingen in de buurt worden niet vermeld, wat evenmin wordt betwist. Tot slot is het evenmin aannemelijk dat verzoeker als inwoner van de Westelijke Jordanoever, in het bezit van een identiteitskaart uitgegeven door de Palestijnse Autoriteit (groene kaart), zou stellen dat er naar Jeruzalem kan gereisd worden aangezien dit in de praktijk bijna onmogelijk is.

Met informatie over Yad Hana van wikipedia weerlegt verzoeker de informatie van het Commissariaat-generaal niet waaruit blijkt dat Yad Hana geen nederzetting in de buurt van Tulkarem is maar een plaats (kibboets) binnen de grens aan de Israëlische zijde (zie adm. doss., stuk 11).

De overige informatie wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen

2.5. De Raad is derhalve van oordeel dat verzoekers niet aannemelijk maken afkomstig te zijn uit de Westelijke Jordanoever.

2.6. Hoger bleek dat verzoekers niet de waarheid vertelden over hun werkelijke verblijfplaats(en) voor hun vertrek in 2011 in weerwil van de plicht tot medewerking die op hen rust. Verzoekers dragen zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor en het niet overleggen van documenten waarover ze zouden kunnen beschikken.

Door hun gebrekkige medewerking op dit punt verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoekers voor hun aankomst in België leefden, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij hun werkelijke streek van herkomst verlieten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen of niet aannemelijk te maken, maken verzoekers bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koesteren, of een reëel risico op ernstige schade die zij mogelijk zouden lopen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS